

ingen ændringer i aftaler, der er indgået for denne lovs ikrafttræden.

§ 4. Servitutter, hvorved grundejeren giver afkald på at jage på ejendommen eller dele heraf, kan ikke stiftes for et længere tidsrum end 10 år ad gangen.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 medfører ingen ændringer i servitutter, der er stiftet før denne lovs ikrafttræden.

Kapitel II.

Jagttretens udøvelse.

§ 5. Ingen må jage — med skydevåben eller på anden måde — på steder, hvor den pågældende ikke har jagtret, medmindre den jagtberettigedes samtykke hertil foreligger, jfr. dog § 7 og §§ 38-42.

Stk. 2. Den, der har såret vildt på sin egen jagtgrund, har ingen ret til vildtet, når det falder på anden mands jagtgrund. Han skal uopholdelig give den jagtberettigede eller jordbrugeren meddelelse om det anskudte vildt. Det er dog tilladt at sætte sig i besiddelse af vildt, der er såret på egen jagtgrund, når det falder på tilgrænsende offentlig vej.

§ 6. Den i § 1, stk. 4, omhandlede frie jagtret på søterritoriet må udøves fra flydende båd, pram eller andet fartøj samt fra is og fra en til søterritoriet grænsende ejendom, hvor jagtret haves. Jagt fra båd, pram eller andet fartøj, der berører havbunden, samt fra skydetønder, kasser, stativer eller lignende må kun udøves på grunde, rev og lignende områder, der overskylles ved daglig højvande og som selv ved lavvande alene kan nås ved sejlads fra land, herunder fra øer eller holme.

Stk. 2. Jagt ved vadning og færdsel med skydevåben under vadning er kun tilladt på de i stk. 1, 2. punktum, nævnte områder. Dette gælder, uanset om den pågældende har jagtret på den til søterritoriet grænsende kyststrækning. Ved vadning forstås færdsel til fods på søterritoriet, herunder på grunde, rev og lignende, og på den del af strandbredden, der overskylles ved den højeste daglige vandstandsline.

Stk. 3. Det er dog tilladt

a. at vade med uladt skydevåben til eller

fra et på søterritoriet liggende fartøj eller en ø eller holm, hvor den pågældende er jagtberettiget, ad den korteste vej mellem fartøjet eller øen og det sted på den nærmeste kyststrækning, hvor skydevåben lovligt kan medbringes, jfr. § 10,

b. uden medbringelse af skydevåben ved vadning at sætte sig i besiddelse af lovligt skudt vildt, selv om det falder på områder af søterritoriet, hvor jagt ved vadning i øvrigt er forbudt,

c. den jagtberettigede til en kyststrækning uden medbringelse af skydevåben at afdrive eller lade afdrive for vildt de på søterritoriet værende rør- og sivbevoksninger, der ligger ud for hans jagtgrund og i direkte forbindelse med denne.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan i strenge isvintre bestemme, at jagt på søterritoriet kun må udøves fra flydende båd, pram eller andet fartøj.

Kapitel III.

Forholdet mellem den jagtberettigede og grundejeren m. v.

§ 7. Den jagtberettigede er pligtig at skaffe de ikke jagtberettigede jordbrugere i sit jagtdistrikt fred for kron-, då-, sika- og råvildt, muffon og vildsvin, der uden for fredningstiden gør jordbrugeren skade. Opfylder den jagtberettigede ikke denne forpligtelse, og godtgør brugeren ved en af de i henhold til loven om mark- og vejfred beskikkede vurderingsmænd foretagen opgørelse, at der er sket vildtskade på hans markafgrøder for følgende mindstebeløb

a. for brug på under 5 ha 30 kr.

b. for brug på 5-10 ha 50 -

c. for større brug 100 -

kan jagtrådet, såfremt den jagtberettigede ikke senest 6 måneder efter synsforrettningens afholdelse har opsat betryggende vildt-hegn, for et år meddele brugeren tilladelse til at udøve jagt på kron-, då-, sika- og råvildt, muffon og vildsvin på den ham til brug overladte grund. Jagtrådets afgørelse kan indbringes for landbrugsministeren.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke med hensyn til de til skov- eller jagtdistrikter hørende tjenestesteder.